

finde sig meget ilde stillede, naar de skulle deeltage i den fuldstændige Vedligeholdelse af den mere betydnende Dei, som det enkelte Sogn har mere Nytte af end de andre. Dette vil næsten føre til, at der kommer endnu langt flere Begjæringer ind til Ministeriet om en Afskillelse af de enkelte Sogne i flere Communer, end der hidtil er kommet. Men jeg vil strax fremsætte, at jeg har tænkt mig, at det dog kunde opstilles som Regel, naar der fra denne Regel med Indenrigsministeriets Samtykke kunde stee Undtagelser. Jeg skulde da ikke have Noget imod, at Budgettet for en Commune blev lagt under Cet for hele Kommunen, og heller ikke, at Regnskabet blev affattet under Cet, naar det kun faaer forskjelligte Conti. Om der ogsaa er Dele, der tilhøre et andet District eller have Noget tilfælles med et andet District, som ikke er fælles for hele Kommunen, saa kan det dog opføres i selsamme Regnskab, naar det faaer sin egen Conto. — Der er en Bestemmelse i § 17, med Hensyn til hvilken jeg endnu ikke er kommen paa det Rene med, hvorledes den skal forstaaes, idet der er Tale om forskjellige Udgifter, som for Fremtiden skulle henhøre under Amtsrepartitionsfonden; jeg sigter dermed navnlig til Jordemodervæsenet, idet der er nævnt „Jordemødrenes Emolumenter“. Jeg vilde gjerne høre af den ærede Indenrigsminister, om det er Meningen, at Jordemodervoligerne og den Jord, der paa enkelte Steder er kjøbt til Jordemoderdistricterne, ogsaa skulle henlægges under Amtterne. Jeg vilde ansee dette for det Helbigste, men jeg finder ikke, at disse Ting godt kunne henhøre under Ordet „Emolumenter“, og jeg ønsker derfor en nærmere Forklaring deraf. Det øvrige af Loven er saa fuldstændig omtalt af andre Medlemmer, at jeg ikke behøver at gaae videre ind derpaa.

S. M. Petersen: Den ærede sidste Taler syntes ikke at have nogen stor Forfærlighed for de nu bestaaende Amtsraad. Han omtalte nemlig en Ting, som i og for sig er ganske sand, at Udgifterne til Amtsrepartitionsfonden i de senere Aar ere vorede ganske betydeligt; men jeg skal henlede min ærede Vens Opmærksomhed paa, at dette neppe er Amts-

raadets Skyld; de ere vorede saaledes, fordi Amtsraadet har opfyldt de Forpligtelser, som de efterhaanden udkommende Love have paalagt, og skal der i saa Henseende gjøres nogen Bebreidelse, bliver det formodentlig Lovgivningsmagten, der kommer til at bære den. Samme ærede Medlem omtalte ogsaa, at det, at samle alle de Bestemmelser, som vedkomme Landcommunalvæsenet, i denne Lov, muligviis vilde kunne have tilfølgende, at Loven blev forsinket og ikke denne Gang kom ud. Jeg skal blot dertil tillade mig at bemærke, for det Første at jeg ikke troer, at det vil have denne Følge, da jeg ikke antager, at dette Arbejde vil være saa overordentlig vidtløftigt, og dernæst, at, dersom vi skulde indsætte i Loven alle de Forandringer, som det ærede Medlem ønskede og udtalte sig om, vilde dette meget snarere kunne have den af ham betegnede Følge, da det efter mine Begreber vilde blive meget vidtløftigere at faae bragt istand. — Hvad Betæne i de forskjellige Sogne, som høre under een Commune, angaaer, da har den ærede sidste Taler ganske vist nogen Ret; men jeg troer ikke, at det, saalænge de forskjellige Districter skulle høre under een Communalbestyrelse, er rigtigt at have Underconti, eller, om jeg saa maa sige, have særlige Anliggender i en fælles Forsatning. Man maa efter min Mening finde sig i at staae Last og Brast med hinanden og ikke være saa smaalig, at den ene Side af Kommunen seer sjævt til den anden, fordi denne i enkelte Tilfælde forarsager hiin større Byrder, end den vilde have for sig alene; denne Vanstælighed bør man derfor overse. Jeg anseer overhovedet den Paragraph i Lovforslaget, som gaaer ud paa, at der skal være en fælles Kasse til samtlige Udgifter i en Landcommune, for den bedste Paragraph i hele Loven; endskjøndt jeg antager hele Lovforslaget for at være godt, saa siger jeg dog, at for mit Vedkommende sætter jeg størst Pris paa denne Bestemmelse. Dette vil lette Sogneforstanderskabernes og Amtsraadernes Arbejde ganske overordentligt, og det skulde undre mig, om de forsøgede Bestillinger, der muligviis kunne tilfalde dem, kunne blive saa mange, at de vilde kunne opveie den Betælse, som det vil medføre for Sogneforstanderskabernes, at der kun foretages een Rigning